UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Libellis dimissorijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

ſuper aliqua lite, finiat litem, ⁊ ſit tranſactio, ꝙ ille contra quē
g feretur, ex cauſa poterit appellare,[g] ⁊ habebit p̄dictū eſſe ctū
vt attentata interim reuocētur, vt dictū eſt, per d. §. idem reſcri
pſit. ⁊ debebit obſeruare tempoꝛa appellationis, vt in c. ſicut
appellationem. de app. in cle. Si tū nolit appellare. ſ; alias iu-
re actionis, vel officio iudicis petere ad arbitrium boni viri
reduci, nō tenet obſeruare illa tēpoꝛa: ſed ſeruatur id, qđ dixi
7 in l. ſocietatē. §. arbitroꝝ. ff. ꝓ ſoc. ꝯ vero non † eſt actus, qui li
tem finiat, tūc aliqñ eſt actus factus, ceptꝰ, ⁊ perfectꝰ: aliquando
ceptus tantū, nondū perfectus: aliquādo nec ceptꝰ, nec ꝑfectus
ſed cōminatus. Pꝛio caſu neſcio de iure ciuili, ꝙ poſſit appel
lari, ſunt tū alia ꝓdita remedia, vt ꝙ indebite factū eſt, tollat,
vt interdictū, ꝙ vi aut clam, ⁊ actio a que pluuie arcen. ⁊ multa
ſimilia, ⁊ omnia interdicta reſtitutoꝛia. Scđo caſu habemꝰ nun
ciationem noui operis, tū in illa hoc eſt ſpeciale, ꝙ talis nūcia
tio, vel ꝓuocatio ad cauſā, nō requirit. l. j. in pꝛin. ⁊ ibi no. ff. de
noui ope. nun. in alijs vero hoc nō reperio, ſē ꝑ eo ꝙ timemꝰ ꝑ
fici, poſſumus dicere idē, quod ſtatim dicā. Tertio caſu, qñ actꝰ
eſt ceptus, nec ꝑfectus, ſed cōminatus, vel de eo veriſimliter du
bitatur ex iuſtis cauſis, tūc dico, qđ in omnibus caſibus. in qbꝰ
iudex poteſt adiri, ⁊ eius officium impolari, ne fiat, in illis extra
h iudiciū pōt appellari,[h] hoc eſt ſupponere ſe ꝓtectioni talis iu-
dicis, ⁊ ꝓteſtari ex eius parte, vt nulla fiat nouitas, tūc ſi poſtea
iuerit ad iudicē, reuocabunt attentata interim. l. de pupillo. §.
ſi quis ipſi pꝛetoꝛi. ff. de no. oper. nun. ⁊ d. c. bone memoꝛie, ex-
tra de ape. S; iſto caſu debebit talis appellatio, ſeu ꝓteſtatio
i fieri inſerta iuſta, ⁊ veriſimili cauſa, i d. c. bone. ⁊ ar. C. de his q
cōſu. l. j. Pone aliqua exēpla, timeo ne quis me offendat in per
ſona. vt C. de his qui ad eccl. cōfu. l. denunciamus, vel timeo, ne
8 res mee indebite occupent. l. iij. in fin. C. qui bo. ce. poſ. Vel † po
ne, in caſibus. in quibꝰ ſtatur ſnīe plurium creditoꝝ, vel maio
ris partis, vt ff. de pac. l. maioꝛem. ⁊ l. ſi plures. Quod intelligo
niſi pars minoꝛ oſtenderet euidenter, ꝙ opinio illoꝝ manifeſ
tā cōtineret iniquitatē, ar. ff. ð inoffi. teſt. l. ſi pars. iſto caſu pars
minoꝛ poterit appellare a ſnīa, in ſerta illa cauſa manifeſte ini-
quitatis, ⁊ per hoc maioꝛ pars ꝓhibet vltra aliquid attentare,
⁊ ſi qđ fecerit, reuocabit. Itē exēplum eſt in pluribus cōſangui
9 neis, cum diſcoꝛdāt † de maritāda puella, k qꝛ appellabit ad ſu
k perioꝛē, ar. C. de nuptijs. l. j. ⁊ l. vidue. ⁊ l. in cōiunctione. Nunc
10 † in ꝓpoſito in caſu huiꝰ legis, a venditione pignoꝛis non poteſt
appellari, ſ. ſimpliciter, ⁊ ſine cauſa. Sed ſi creditoꝛ vellet ꝓ mo
dica quantitate vendere rē magni pꝛetij, vel cum debitoꝛ eſſet
paratus ſoluere, noluit recipere, iudex aditus vēditionē fieri
ꝓhibebit, ſi dicto modo appelletur venditio inhibetur, ⁊ ſi fiot,
reſcindetur, veq. C. ð diſtr. pig. l. ſi reſiduū. ⁊ l. quādiu. ⁊ qđ ibi no
⁊ ff. de reſcin. ven. l. ꝑe. que lex hoc ſatis aperte ꝓbat. Ad pꝛedi
cta optime facit. C. ñ quacunq; pꝛedi. po. l. j. vbi fit ſimul ꝓteſta
tio, ⁊ ſupponit quis ſe iuriſdictioni alteriꝰ iudicis, vt ibi ꝑ Cy.
Et ſi dices, illa facit contra, qꝛ ſi ibi eſt ſpeciale, ergo in contra-
riū eſt ius cōe. Sed ibi eſt ſpāle in hoc, ꝙ ex iuſta cauſa appel-
latur ab omni grauamine futuro, etiam per viam oꝛdinis iudi
ciarij, ſuſpenditur iuriſdictio oꝛdinaria. Pꝛedicta autem que
dixi, loquuntur in actibus extraiudicialibus.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Cauſa alimētoꝝ. A ſnīa lata in cauſa alimentoꝝ nō
appellat, adde Bart. l. Mela. ⁊ qđ ibi dixi de ali. ⁊ cibar. legat
in l. ſolent. e. ti. ⁊ Guid. de Suz. in l. de alimētis. C. de trāſa. ⁊
Bal. in l. nemini. C. ð ſumma trin. ¶ Adđ ꝙ Gui. de Suz. i l.
ſi iudex. ff. ð his q ſunt ſui vel alie. iu. vt refert. Jo. And. i addi.
ad Spe. i loco alle. ꝑ Bar. tenet, ꝙ pōt appellari a ſnīa lata ſu
ꝑ alimētis pꝛeſtādis, maxime, ſi habeat. vñ ſe alat, ⁊ ſi nō habe-
at, appllās teneat interim pꝛeſtare alimēta appellato. Tū Jo.
And. de hoc ſe remittit ad cap. cū ſuꝑ eletione. de cauſa poſſ.
b Alex. ¶ Adiecta cauſa. No. ꝙ in caſibꝰ in qbus eſt pꝛohibita
appellatio, intelligitur ſine cauſa: ſecus cū cauſa. Idem tenet
Bal. in l. quiſquis. C. quo. app. ⁊ in l. i. C. ſi de mo. poſ.
c Alex. ¶ Appellari. Uide Bald. in l. a iudicibus. C. de app. ⁊
in l. quiſquis. C. quo. app. ⁊ in l. j. ff. de legi. ⁊ ideo dicit Bal. in
l. j. C. ex delic. defun. ꝙ a pena non poteſt appellari, cum ſit a
lege impoſita. Et vide ad pꝛedicta Bal. omnino in l. j. §. ſimili
q; modo. i. C. de lati. lib. tol. Ab extra iſte text. facit, ꝙ in cauſa
damni infecti nō poſſit appellari, de quo vide Spec. in titu. de
offi. iud. §. iudicis officiū. in verſi. ſed an eiſdē. ⁊ in tit. ð app. §.
in quibus. in vſ. ſed modo q̄ro. iudex. Sed dubiū facit l. placet,
vt iudicibꝰ. C. ð ped. iud. iunctis his, q̄ no. in §. duas. in l. iiij. ff.
ð dā. infec. Et pōt dici, ꝙ vbi cauſa nō recipit dilationē, nō poſ-
ſit appellari, vt hic ꝑ Bar. ⁊ in l. iiij. §. hoc autē. ð dā. infec. Sed
an a ſententia lata, ꝙ faber recedat, nec ſtet iuxta ſcholas, iuxta
ea q̄ no. per Bar. in l. j. ſolu. matr. in fi. poſſit appellari: Bald.
multū no. in l. j. in fi. C. ſi de mo. poſ. tenet ꝙ non, ꝑ hanc legem.

quod no. Et adde, ꝙ a ſententia lata ſuper executione nō poteſt
appellari. ſm Bal. in l. ij. C. quando fiſ. vel pꝛiua. Bar. videt ti
nere contrarium in l. a diuo. §. in. venditione. verſi. quero qual
ter. ⁊ ibi vide que dixi. de re iud. ⁊ quod dixi. j. eo. l. fi.
d Alex ¶ Sepe accidit. Quādo dicatur dolus eſſe in lege, vel n
idē qđ dicit hic Bar. tenet Bal. in l. quiſquis. C. quoꝝ appella
e Alex ¶ Nō nocebit ſibi. Adde Ang. in l. ff. qđ quiſque iur. ⁊
in. j. cōſtit. Codi. §. quibus. in fi. ⁊ qđ dixi in l. fi. ff. de iuſti. ⁊ iure
f Alex ¶ Sed ꝓuocatio. Adde qđ no Bar. in l. j. in pꝛin. in vij.
q. de ope. no. nun. Et vide ꝙ. no. Inn. in. c. quintauallis de iure
iu. vbi vř dicere, ꝙ in iſtis iudex non tenetur ſeruare iudiciariū
g oꝛdinē, ⁊c. Pom. ¶ Poterit appellare. Idē tenet, Ro. in d. l.
arbitro. ⁊ in conſ. cclxi. ⁊ in rub. de arb. ſed cōtra tenet Bal. in.
l. hi q ad ciuilia. C. ð ap. ⁊ in rub. C. de ap. ⁊ Abb. in cōſi. xxxviij
inci. Cacus i effectu talis eſt, duo ciues. vol. j. ⁊ vide Adđ cōſi
cvſ. volu. iij. ¶ Alex. An ab arbitamēto poſſit appellari, dic vt
hic. Adde ꝙ contrariū tenet Bal. in l. hi qui ad ciuilia. C. de
ap. ⁊ aliqđ ꝑ Ro. in rub. de arb. ⁊ qđ dixi poſt Bart. in l. nō diſ-
tungremus. §. cū quidā. de arb. ⁊ Bar. in l. ſocietatē. §. arbitio
rū. ff. ꝓ ſoc. in ver. quero qs erit iudex. Et ꝙ nō appelletur ab
arbitramēto. videtur tenere expꝛeſſe. Jo. And. in ad Spe. titu.
de ap. §. in quibꝰ. in ver. quid ſi cōuenit. in verbo, pꝛiuatoꝝ. re
tuli in d. §. arbitroꝝ. Et vide per Mod. in l. a ſententia. §. he-
redes. ⁊ §. ſecus. ff. de ap. ⁊ per Bal. in rub. C. ð ap. vbi tenet, ꝙ
non appelletur: ⁊ quid ſi de facto appellaretur, ⁊c. Adde quod
ab arbitramento poſſit appellari ex iuſta cauſa, Bald. conſil.
cccxliij. l. lib.
h Alex. ¶ Poteſt appellari. Et tenet mēti ꝙ in extraiudicialibꝰ
non ſufficit cōtradicere niſi appelletur expꝛeſſe, ⁊ ſpecialter qñ
qs grauatur, vt ſingulariſſime dicit Inno. ⁊ ibi eſt text. in c. qđ
ad conſultationē. de re iud. ⁊ voluit Ang. ⁊ Imo. in l. ille a quo.
§. ſi de teſtamento. ff. ad Treb. quod in pꝛactica.
i Alex ¶ Veriſimili cauſa. Not. ꝙ appellatio ab extraiudicialib.
reqrit verū, ⁊ iuſtā cauſā. ⁊ ꝙ ꝓbetur, nec ſufficeret offerre ſe
pꝛobaturum: ſecus quando appellatur in iudicio, vt in c. inter-
poſita. de adpellat. ⁊ tenet Inn. in c. cum inter canonicos. de ele
⁊ videtur tex. in c. j. de appel. in vj. quē alle. ad hoc Bar. in l. j. in
ix. q. in pꝛin. ff. de noui ope. nun. vide Bar. ff. ea. l. in pꝛin.
k Alex ¶ De maritanda puella. Si diſcoꝛdant agnati de mari-
tanda puell. appellatur ſuperioꝛē. vide qđ in ſimili no. dixit
Bart. in l. ſi cum dotem. §. eo autem tempoꝛe. ſol. ma. ⁊ iſtud re
fert Bal. in l. in coniuntione. hic alle.

De libellis dimiſſoꝛijs. Tit. vj.

LEX VNICA.

☞ Apoſtoli quando petuntur non ſufficit dicere, peto apoſto-
los, ⁊ iterum peto, ſed conſuetudo hoc appꝛobat.
2 Apoſtolos qui non petit vel non pꝛoteſtatur videtur appella-
tionem deſerere.
3 Pars, cui ſtatutum eſt tempus ad accipiendū apoſtolos, ſi nō
vadi, cadit appellatione.
4 Tempus appellādi hodie eſt decem dierum, ⁊ licet tempus
petendoꝛum apoſtoloꝛum non ſit immutatum, tamē intra eun
dē terminum debent peti.
5 Tempus datur ad pꝛoponendam querelā de iudice, qui appel
lationi nō detulit vel apoſtolos denegauit, item qđ ſtatuitur ad
comparendum coꝛam iudice ad quem non eſt immutatum.
6 Tempoꝛa que ſtatuebantur ad pꝛoducendam appellationē co
ram iudice ad quem. item inchoandi pꝛoceſſum, item exercende
⁊ finiende appellationis, hodie ſunt immutata: qꝛ datur annus,
⁊ ex cauſa biennium.
7 Tempus non currit, quando cauſa examinatur in auditoꝛio
pꝛincipis.
8 Tempus appellationis interponende a munerum nominatio
ne quod ſit.
9 Cauſa lagitima dandi biennium eſt, ſi appellans in vltimo mē
ſe pꝛimi anni comparuerit per eum non ſteterit.
a Poſt appellationem.[a] Que
ro, qđ ſit iſtud tempus: Dicit gl. ꝙ xxx. dierum, l. iudi
cibꝰ. C. eo. ⁊ gl. male dicit in l. j. in fi. ff. ð appel.
1 ¶ † Quero, an ſufficiat ſi dico. peto, ⁊ iterum pe
to: Certe non. ar. eius qđ no. l. iiij. ff. de pig. act.
ſed de conſuetudine eſt hodie appꝛobatum, vt de ap. c. ij. in clē.
2 ¶ Quero. † Dicitur hic, quod debet pꝛoteſtari: ſed intra quod
b tempus[b]: habuiſtis not. in l. eius qui. in fin. ff. titul. pꝛoxi. quod
ſi non pꝛoteſtoꝛ hoc modo, vel ſi non petam apoſtolos, tunc vi-
3 deoꝛ appellationem deſerere. ¶ Quero, † quid ſi iudex ſtatuit
terminum ad accipiendum apoſtolos, ⁊ pars non vadit: Di

ꝙ tunc cadit ab appellatione, d.c.ij.de ap.in cle Cuius gratia,
4 videamus †generaliter de tēpoꝛibus, que ſtatuta ſunt circa ap
pellationem. Et dic ꝙ eſt quoddam tempus appellationis in
terponende, ꝙ olim erat biduū vel triduum hodie x.dierum,
vt.C.de appel.aut.hodie. Itē eſt tempus petendoꝛum apoſto-
loꝛum ⁊ iſtud non eſt immutatum ſ.vi x.dierū, vt hic: ſed vide-
c tur ꝙ intra eundem terminum[c] appellatoꝛ debeat petere co-
piam ſententie ⁊ actoꝛum alias appellatio videtur deſerta, vt
C.de app.l.quoniā nonnulli. foꝛte eſt ſpeciale ibi in debitoꝛe fi-
5 ſci cōdemnatio, nam illa lex generaliter nō obſeruatur. Itē eſt
aliud tēpus proponēdi querelam de iudice, qui appellationē
non recipit vel apoſtolos denegat vt ſ.tit.j.l.ſciendū.in ſi.ꝙ ſi
non fit, videtur appellatio deſerta. Itē eſt aliud tps, quādo ap-
pellatio a iudice recipit. pōt enim parti ſtatuere certum tēpus
arbitro ſuo ad comparendum coꝛam iudice ad quē, C.de ap
pell.l.pꝛeſes.⁊ extra eod.tit.c.perſonas.⁊ c.ſequē.⁊ c.oblate.⁊
6 in iſtis nihil eſt immutatū. Erāt olim † alia tempoꝛa. quia quā-
doqꝫ ſtatuebatur a lege tēpus ad pꝛoducendam appellationem
coꝛā iudice ad quē. C.de appel.l.in offerendis.⁊ de tēp.app.l.fi.
§.in his. Statuebatur etiā tempus inchoandi ꝓceſſum ſup ap-
pellationem, vt C.de tempoꝛi.app.l.ij.⁊ l.fi.in pꝛinci. Itē erat
tempus appellationis exercende ⁊ finiende. vt eod.titu.l.fi.§.il
lud. Sed iſta ſunt hodie immutata, ⁊ ad omnia datur annus ⁊
ex cauſa biennium, vt in auth.ei qui.C.de tempoꝛib. appellat.
ſed ex cauſa dantur maioꝛa tēpoꝛa, vt in aut.ſi tamē.⁊ aut.ſi ap
7 pellatione eod.tit. Item †non currit tēpus, ſi cauſa debet exa-
minari in conſiſtoꝛio pꝛincipis, vt in aut.ſed ⁊ lis. eodem titul.
8 Item pꝛedicta, †quando appellatur a ſententijs. ſed ſi a nomi-
natione ad munera, tunc ad appellationē interponendā eſt idē
tēpus ꝙ ſupꝛa. vt ſ.quando app.ſit.l.j.§.ꝙ in ſentētijs. ſed ad
pꝛoſequendum ſunt duo menſes, vt C.de tem.appel.l.j. Itē qđ
9 dixi †ꝙ datur annus, ⁊ ex cauſa bienniū, dico, ꝙ legitima cau-
ſa eſt ſi appellans in vltimo termino, hoc eſt. in vltimo men-
ſe pꝛimi anni comparuerit, ⁊ ꝑ eum non ſtetit, vt C.de tē.app.
aut.ſi appellatione.⁊ no.ꝑ Inno.extra de app.c.ex ratione, ⁊
ibi plene de hoc per Io.And. quem vide ſi expedit.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Poſt appellationē. Et in materia no. ꝙ ſi reperitur
in actis ꝙ iudex dedit apoſtolos, nec apparet de quibus, dic, ꝙ
intelligitur de reuerentialibus, verbum eſt ſin. Abba.in c.dile
ctis filijs. de appel. ⁊ ibi refert do.Ant. ⁊ Bal.in l.iij.C.d app.
Et de iſtis apoſtolis vide ij.q.vj.in c.poſt appellationē. vbi ꝑ
Arch. vbi etiam dicit, ꝙ non petantur apoſtoli. non valet ap-
pellatio, vt legitur ⁊ not.in d.c.ab eo. ⁊ in c.coꝛdi.de appel.in
vj. ⁊ ꝙ iudex qui nō dat apoſtolos inſtanter petenti, punitur ar
bitrio ſuperioꝛis, quia non eſt pena ſtatuta. cap.de cauſis.de
offi.dele.in ſimili. Archi.ſecundū do. Abba. de quo refert Rō.
conſi.xv. Adde. an ⁊ quādo apoſtoli videantur recte peti Bal.
conſ.cccclxv.ij.lib. Et an iudex, q recuſauit dare apoſtolas par
ti, poſſit de cauſa vlterius ſe intromittere, Feli.conſil.clxxxvij.
b Alex. ¶ Quod tempus. Et circa iſta tempoꝛa vide qđ dixi in l.
pꝛeſes.C.de app.ꝑ doct.in l.hi.q ad ciuilia.eod.ti.adde Bar.
in aut.ei qui.C.de tem.appel.⁊ ad intellectum, ⁊ limitationem
cle.ſi appellanti.vide do. Anto.poſt doct.in c.ſuper literis.de
reſcr.ſuper ...lo in verbo, niſi foꝛſitam.
c Alex ¶ Eundem terminum. Ad l.quoniam nonnulli.C.d app.
ꝙ ſit ſpeciale fauoꝛe fiſci, videt velle Bald.in l.ij.C.qñ fiſc.vel
pꝛiua.tn pꝛin.ſed ꝑ pꝛima opi.facit l.iudicibꝰ.C.de appel.

a Nil nouari[a] appellatione pendente, Tit.viij.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Nil nouari. Pꝛemitte ad materiam not.per Bald.in
l.appellatione.C.de appel.⁊ adde, ꝙ pendente cauſa appella-
tionis nō impediūtur ea fieri, que poſſunt fieri pendente cauſa
pꝛincipalis. ita Bart.in l.poſtquā.§.Imperatoꝛ.in.j.opp.ſ
vt leg.no ca.⁊ Bart.in l.furti.in pꝛinc.ſ.de his qui no.infa.⁊
adde q̄ habes poſt Bar.in l.in duobꝰ.ſ.vbi duo.circa pꝛinci.
ſ.de duo.re. Adde qualiter intelligatur: nihil nouari. Fede.de
Sen.conſi.cxxiiij. ¶ Claud.de Seyſſ. ¶ Adde an iſte tit.ha-
beat locum in laudo arbitri Alex.conſi.cxix.vol.ij.

LEX VNICA.

☞ Appellatione pendente nil nouari, qualiter intelligatur.
2 Executio facti, non poteſt fieri intra terminum datum ad ap-
pellandum, iuris tamen ſic.
3 Iudex ſuperioꝛ cognoſcit an appellatio recipi debeat.
4 Facta appellatione pendente reuocatur per iudicem ſuperio-
rem, eius officio imploꝛato, ⁊ reuocabuntur etiā antequam vin
cat appellans.
5 Cautela, quando in libello dicitur, peto ꝓnunciari bene appel-
latum, ⁊ reuocari attentata, ꝙ appellatoꝛ non conteſtatur litem
ſuper libello.
6 Appellatio quando eſt dubium an ſit recipienda, poteſt tamē
recipi.
7 Bannitus qui appellauit, an appellatione pendente poſſit of-
fendi.
7 Cauſa quando eſt commiſſa cōſulenda, an valeat, que interim
fiunt.
9 Iudex a quo elapſo termino ad appellandum non poteſt ſentē
tiam a ſe latam exequi, niſi pꝛimo parta.

a **Appellatione.**[a] ¶ Opp.de l.poſt-
quā.§.Imperatoꝛ
1 ſ.vt leg.no.ca. Dic. † ꝙ omnia, que pēdēte pꝛin
cipali iudicio poterant peti pendente appella-
tione poſſunt peti. Et qđ dicitur, nil nouari.⁊c.
verum eſt in his, que pꝛincipali iudicio pēdent
fieri non poterant. Item ꝙ dicitur, nihil nouari.⁊c.intelligo ſ.
per iudicem a quo eſt appellatum. cuius officiū conquieſcit:
ſed per iudicem ad quem eſt appellatum multa poſſunt innoua
* ri. Itē lege multa innouantur. ⁊ ceſſant omnia contraria que
b ponuntur C.de appe.l.iij. ¶ Oppe.in aut.[b] vt ſpon.largi.§.al
iud. Solue, vt glo. Item oppo.qꝛ videtur, ꝙ fiat de reo actoꝛ in
cā appellationis. ſi pꝛius erat reus. Dic, vt l.hi.qui ciuilia.C.
eod ⁊ dicam j.ſi tut.vel cu.l.j. Item pꝛedicta in mutatione que
2 fit a lege. ¶ Quero, an † ante appellationem intra biduum vel
triduū, vel hodie decem dies, poſſit fieri executio: Gloſ.dicit, ꝙ
non arg.l.fi.§.ſinaut.C.cōmu.de leg. Sed hoc intelligo. ꝙ nō
poteſt fieri executio facti, ſed iuris ſic, l.furti.in pꝛinci.ſ.de his
qui no.infa. Sed dices tu truffa eſt quere, quia habet tempus
quadrimeſtre ad ſolutionem faciendam.l.fin.C.de execu.rei iu-
di. Dicam intelligendo iſtā queſt. vt pꝛocedat in realibus. vbi
habet locum officium iudicis, vt Inſti.de offi.iud.ſ.j.⁊ penult.
3 ⁊ ex cā abbꝛeuiat iudex tēpus. ¶ Quero. † quis iudex cogno-
ſcit, an debuerit recipi: Dic vt in gl.⁊ dicit iudex ſuperioꝛ, ⁊ be
4 ne. ¶ Sed † quero, facta interim ꝑ quem reuocabūtur: Rñ per
eundē iudicem, ſ.ſuperioꝛē. ⁊ eius officio imploꝛato. vt ſ.de ad-
mi.tut.l.chirographis.§.j. Sed an reuocabuntur. antequā vin
cat appellans in cauſa pꝛincipali: Videt ꝙ nō, vt ſ.de ap.l.cū
ex cauſa.⁊ d.l.chirographis.§.j. Intrarium eſt cauſa extra de ap
pel c.nō ſolum li vi. Et hoc ſatis poteſt tolerari. ex hac lege. q̊
vult, ꝙ interim nullam penam ſuſtineat. Nec obſtāt dicte leges,
qꝛ licet permittant reuocari poſt victoꝛiem. nō tamē pꝛohibēt,
quin ante reuocetur. Et ita dicit. Inn extra de excep c dilecte.
5 † Sed ſi in libello appellationis peto pꝛonunciari bene appel-
latum, ⁊ reuocari attentata, caueat appellatoꝛ, ne cōteſtet lis ſu
per libello. Et no. Spe.in ti.d app.§.nouiſſime circa ff. de quo
per Ioan. And.in d.c.non ſolum. ¶ Quero, quid ſi appellat in
cauſa manifeſta que nō debet recipi, ⁊ nihilominus poteſt ꝓce-
di: Dic vt in gl.⁊ in fi.eiuſdem glo.dic, ꝙ continuatur cū iſta.
gl.in verbo depoꝛtādi ius eſt. que incipit. vt Imperatoꝛ.j.eod
6 ¶ Sed opp. † aut ꝙ non recipiatur eſt expꝛeſſum. ⁊ tunc non re
cipitur: aut nō expꝛeſſum, ⁊ recipit. Glo.dicit. ꝑ ſit dubiū ne-
gatione. Et dico. ꝙ negatione iuris non ſit res dubia. cum non
debeat interrogari in articulo iuris, l.oꝛnamentoꝛū.ſ.de aur.⁊
argen.leg. Dat gl.aliud exēplum per l.ſi quis in talem.C.vnde
vi qđ eſt dubiū. vult dicere in cauſa momentanee poſſeſſionis.
ſed non eſt dubium. quod poteſt appellari in d.conſtitu.ſi quis
in tamen, non in momentanea poſſeſſione. vt de terminatur.C.
ſi de momentanea poſſeſſione fue.app.l.j.⁊ bene qꝛ in d.l.ſi qs
in tantum, eſt queſtio etiam de pꝛopꝛietate. Quod eſt ergo exē
plum: Dic quod in facto: vt qꝛ eſt dubium an ſit verus contu-
max, l.ex conſenſu.§.fi.ſ.d app. Item poteſt eſſe dubium ꝓpter
caſus, in quibus ſunt opiniones pꝛopter opi.doctoꝛū. vt ſ.tit.
ij.l.fi ⁊ in iſtis caſibus, in quibus eſt dubium, credo ꝙ poſſit ap
pellari. Querit † Dy. an exbānitus qui appellauit. poſſit inte
rim offendi: De quo, dic, vt dixi ſ.d ac qui.poſ.l.iij.§.ſi ſeruus.
7 ¶ Quero, † quid [c] ſi cauſa eſt commiſſa cōſulenda, an valeant
c que interim fiunt: Reſpondeo, ſi commiſſio fiat de neceſſitate,
interim nihil debet fieri: ſed ſi fiat, valet, ſed reuocatur ꝑ appel-
lationem, vt C.de rela.l.j. ſed fieret voluntate, ſecus puto: quia
cum iudex non teneatur ſtare cōſilio, ergo nec expectare tenet:
committitur tñ quandoqꝫ de neceſſitate, ex foꝛma ſtatutoꝛum.
8 ¶ Quero, † elapſo[d] termino ad appellationē pꝛoſequēdā, qd
d habet facere iudex a quo: Dicunt quidā ꝙ mādat ſñiam execu
tioni, ſine alia citatione. Alij dicūt, ꝙ dꝫ citari appellās, vt op-
ponat quicquid vult, quare nō debeat fieri executio. ⁊ ſi nō oſtē
derit de pꝛoſecutione, ⁊ impedimēto, mādabit ſñia executioni.
vt pꝛobatur C.de tem.appe.l.fi.§.illud. qđ placet. eſt expꝛeſ-
ſū C.de ap.l.ſi contra maioꝛē. vbi dicit ꝙ pꝛetoꝛi dꝫ cōſtare de
negligētia in pꝛoſequēdo appellationē. ſed non pōt liquere. niſi

parte

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN